

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ващенка Сергія Євгенійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України

Київ
9 липня 2026 року
№ 179-2(II)/2026

Справа № 3-123/2026(280/26)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у такому складі:

Лемак Василь Васильович – головуючий, доповідач,
Водянніков Олександр Юрійович,
Первомайський Олег Олексійович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ващенка Сергія Євгенійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Ващенко С.Є. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) частину другу статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

Відповідно до частини другої статті 328 Кодексу „у касаційному порядку можуть бути оскаржені ухвали суду першої інстанції про забезпечення позову, заміну заходу забезпечення позову, ухвали, зазначені у пунктах 3, 4, 12, 13, 17, 20 частини першої статті 294 цього Кодексу, після їх перегляду в апеляційному порядку“.

1.1. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї документів і матеріалів убачається таке.

Ващенко С.Є. звернувся до Хмельницького окружного адміністративного суду з позовом до Хмельницького апеляційного суду, Державної судової адміністрації України (далі – ДСА України), в якому, зокрема, просив суд стягнути з ДСА України за рахунок бюджетної програми 0501150 „Виконання рішень судів на користь суддів“ на його користь 72 739 гривень 13 копійок компенсації за порушення строку виплати щомісячного грошового утримання в розмірі 58 926 гривень 71 копійку за період з листопада 2014 року до вересня 2020 року.

Хмельницький окружний адміністративний суд рішенням від 4 січня 2021 року вирішив: позов Ващенко С.Є. задовольнити частково; стягнути з ДСА України за рахунок бюджетної програми 0501150 „Виконання рішень судів на користь суддів“ на його користь 72 739 гривень 13 копійок компенсації за порушення строку виплати щомісячного грошового утримання в розмірі 58 926 гривень 71 копійку за період з листопада 2014 року до вересня 2020 року; в задоволенні інших позовних вимог – відмовити.

З огляду на те, що рішення Хмельницького окружного адміністративного суду від 4 січня 2021 року тривалий час ДСА України не виконувало, Ващенко С.Є. 1 квітня 2025 року подав до Хмельницького окружного адміністративного суду заяву, в якій просив встановити судовий контроль за виконанням ДСА України рішення цього суду від 4 січня 2021 року та зобов'язати ДСА України упродовж десяти днів подати звіт про виконання рішення.

Хмельницький окружний адміністративний суд ухвалою від 2 квітня 2025 року ухвалив: клопотання Ващенка С.Є. задовольнити; зобов'язати ДСА України подати звіт про виконання рішення Хмельницького окружного адміністративного суду від 4 січня 2021 року протягом 30 днів з моменту отримання цієї ухвали.

У зв'язку з відсутністю інформації про виконання ДСА України вимог ухвали Хмельницького окружного адміністративного суду від 2 квітня 2025 року Ващенко С.Є. звернувся до цього суду із заявою щодо подання звіту про виконання судового рішення та накладення на керівника ДСА України штрафу за неподання звіту про виконання рішення цього суду від 4 січня 2021 року у встановлений строк. Хмельницький окружний адміністративний суд ухвалою від 30 липня 2025 року ухвалив: заяву Ващенка С.Є. задовольнити частково; встановити ДСА України новий строк для подання звіту про виконання вказаного судового рішення – 30 днів з дня отримання копії цієї ухвали; у задоволенні іншої частини заяви – відмовити.

Ващенко С.Є. оскаржив ухвалу Хмельницького окружного адміністративного суду від 30 липня 2025 року до Сьомого апеляційного адміністративного суду, який постановою від 25 лютого 2026 року апеляційну скаргу Ващенка С.Є. залишив без задоволення, а ухвалу Хмельницького окружного адміністративного суду від 30 липня 2025 року – без змін.

До Хмельницького окружного адміністративного суду 15 вересня 2025 року надійшов звіт ДСА України про виконання рішення цього суду від 4 січня 2021 року, в якому зазначено, що вказане судове рішення перебуває на виконанні в Державній казначейській службі України, а заборгованість Ващенку С.Є. буде погашено в порядку черговості. Хмельницький окружний адміністративний суд ухвалою від 18 вересня 2025 року визнав зазначений звіт ДСА України таким, що підтверджує виконання рішення цього суду від 4 січня 2021 року.

Ващенко С.Є. оскаржив ухвалу Хмельницького окружного адміністративного суду від 18 вересня 2025 року до Сьомого апеляційного адміністративного суду, який постановою від 25 лютого 2026 року апеляційну

скаргу Ващенка С.Є. залишив без задоволення, а ухвалу суду від 18 вересня 2025 року – без змін.

Не погодившись із наведеними вище постановами Сьомого апеляційного адміністративного суду від 25 лютого 2026 року, Ващенко С.Є. оскаржив їх у касаційному порядку.

Колегія суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду ухвалою від 24 березня 2026 року відмовила у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Ващенка С.Є. на ухвалу Хмельницького окружного адміністративного суду від 30 липня 2025 року та постанову Сьомого апеляційного адміністративного суду від 25 лютого 2026 року з огляду на те, що касаційна скарга подана на судові рішення, яке не підлягає касаційному оскарженню. Верховний Суд зазначив, що положення частини другої статті 328 Кодексу не передбачають можливості касаційного оскарження ухвали суду першої інстанції після її перегляду судом апеляційної інстанції, яка постановлена за результатами розгляду заяви про встановлення судового контролю за виконанням судового рішення в порядку, визначеному положеннями статті 382 Кодексу.

Також колегія суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду ухвалою від 31 березня 2026 року відмовила у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Ващенка С.Є. на ухвалу Хмельницького окружного адміністративного суду від 18 вересня 2025 року та постанову Сьомого апеляційного адміністративного суду від 25 лютого 2026 року з огляду на те, що касаційна скарга подана на судові рішення, яке не підлягає касаційному оскарженню.

1.2. Суб'єкт права на конституційну скаргу просить перевірити частину другу статті 328 Кодексу на відповідність частині другій статті 3, частинам першій, другій статті 8, статті 21, частинам другій, третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій статті 55, пунктам 1, 8 частини другої статті 129, статті 129¹ Конституції України.

Ващенко С.Є. у конституційній скарзі твердить, що оспорюваний припис Кодексу є неконституційним з огляду на те, що до наведеного у ньому переліку ухвал суду першої інстанції, які після їх оскарження в апеляційному порядку можуть бути оскаржені в касаційному порядку, не віднесено ухвали, зазначеної в пункті 25 частини першої статті 294 Кодексу щодо стягнення штрафу в порядку процесуального примусу, постановленої судом за результатами розгляду заяви про встановлення судового контролю за виконанням судового рішення в адміністративній справі у спосіб, визначений приписами статті 382 Кодексу.

Обґрунтовуючи свої твердження щодо неконституційності частини другої статті 328 Кодексу, суб'єкт права на конституційну скаргу посиляється на Конституцію України, рішення Конституційного Суду України, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, рішення Європейського суду з прав людини, Кодекс, Закон України „Про виконавче провадження“, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України; конституційна скарга може бути подана в разі, якщо всі інші національні засоби юридичного захисту вичерпано (стаття 151¹ Конституції України).

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, установленим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права

на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55).

Ващенко С.Є., висловлюючи твердження про неконституційність частини другої статті 328 Кодексу, не погоджується із законодавчим регулюванням питання оскарження в касаційному порядку ухвал суду першої інстанції після їх перегляду в апеляційному порядку. Зокрема, на його думку, оспорюваний припис Кодексу не передбачає можливості касаційного оскарження ухвали суду першої інстанції, визначеної у пункті 25 частини першої статті 294 Кодексу, після її перегляду судом апеляційної інстанції, яка постановлена судом за результатами розгляду заяви про встановлення судового контролю за виконанням судового рішення в порядку, визначеному приписами статті 382 Кодексу, та суперечить, зокрема, приписам частин першої, другої статті 55 та пунктам 1, 8 частини другої статті 129 Конституції України.

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України констатує, що згідно з пунктом 8 частини другої статті 129 Конституції України однією із основних засад судочинства є „забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення“.

Однак суб'єкт права на конституційну скаргу не навів аргументів на підтвердження того, що оспорюваний припис частини другої статті 328 Кодексу, який не передбачає можливості касаційного оскарження ухвали суду першої інстанції, визначеної у пункті 25 частини першої статті 294 Кодексу, після її перегляду судом апеляційної інстанції, яка постановлена судом за результатами розгляду заяви про встановлення судового контролю за виконанням судового рішення в адміністративній справі в порядку, визначеному приписами статті 382 Кодексу, порушує його право на судовий захист, гарантоване приписами частин першої, другої статті 55 Конституції України, виходячи з конкретних обставин його справи.

Із наведеного випливає, що Ващенко С.Є. не обґрунтував тверджень щодо неконституційності частини другої статті 328 Кодексу в розумінні вимог

пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ващенко Сергія Євгенійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**